

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **Z. V.**, zastoupeného Mgr. Stanislavem Strakošem, advokátem se sídlem Frýdek-Místek, 1. máje 741, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2013, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2013 **se zrušuje** pro vady řízení a vrací žalované k dalšímu řízení.

II. **Žalovaná je p o v i n n a** zaplatit žalobci na nákladech řízení k rukám právního zástupce Mgr. Stanislava Strakoše, advokáta se sídlem Frýdek-Místek, 1. máje 741, částku **7.865,- Kč**, ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce se žalobou ze dne 7.6.2013 domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, jeho zrušení. Uvedl, že rozhodnutí považuje za nesprávné,

pokračování

- 2 -

19Ad 26/2013

neboť posudkový lékař učinil závěr, aniž by podrobněji zkoumal jeho aktuální zdravotní stav. Jeho zdravotní stav se od doby, kdy mu byl přiznán invalidní důchod prvního stupně do 15.1.2013, kdy byl prováděn nový posudek o invaliditě, nezměnil. Naopak došlo k progresi onemocnění a jeho potíže nadále přetrvávají. Poukazoval na lékařské zprávy MUDr. R. B. a MUDr. J. S. Uvedl, že závěry obou odborných lékařů jsou v přímém rozporu s posudkovým závěrem. Poukazoval na to, že ani z posudku o invaliditě ze dne 15.1.2013, který prováděl MUDr. P. J. a posudku o invaliditě, který byl prováděn v rámci řízení o námitkách a který prováděla MUDr. E.P., není uvedeno, jakým změnám došlo v jeho zdravotním stavu oproti době, kdy mu byl invalidní důchod prvního stupně přiznán. Uvedl, že žádný z lékařů se ve svém posudku nezabýval tím, v čem tak zásadně došlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu odůvodňující závěr o tom, že již není invalidní. Žádal, aby soud nařídil provedení nového lékařského posudku mimo Moravskoslezský kraj.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 25.6.2013 uvedla, že při svém rozhodování je vázána odborným lékařským posudkem, kterému plně odpovídá její rozhodnutí. Zdravotní stav žalobce přezkoumal lékař České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava dne 20.3.2013. Žalovaná navrhovala vypracování posudku PK MPSV ČR.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 10.4.2013 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 25.9.2013, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

- 1) Žalobce uplatnil nárok na invalidní důchod žádostí ze dne 10.10.2011 sepsanou Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Frýdek-Místek.
- 2) Dne 13.12.2011 vypracoval posudkový lékař OSSZ Frýdek-Místek posudek o invaliditě žalobce. V posudku označil podklady, ze kterých při vypracování posudku

vycházel, uvedl diagnózu a ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zák.č. 155/95 Sb. Posuzovaný je invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Jde o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a/ cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35 %. Den vzniku invalidity určil 2.11.2011. Posudkový lékař v posudku uvedl, že posuzovaný je schopen po vzniku invalidity I. stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti, s podstatně menšími nároky na kvalifikaci. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaného s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určil zdravotní postižení uvedené v kap. XV, odd. B, pol. 6.c přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Dále uvedl, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění.

3) Rozhodnutím ze dne 18.1.2012 č.j. X Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) rozhodla tak, že podle ust. § 38 písm. a/ zákona č. 155/95 Sb. se od 16.12.2011 přiznává žalobci invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, který činí 4.604,- Kč měsíčně mimo jiné s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Frýdek-Místek ze dne 13.12.2011 účastník řízení podle ust. § 39 odst. 1/ ZDP a a § 39 odst. 2 písm. a/ ZDP uznán od 2.11.2011 invalidním pro invaliditu I. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 35 %.

4) Dne 15.1.2013 posoudil zdravotní stav žalobce posudkový lékař OSSZ Frýdek-Místek. V posudku uvedl diagnózu a ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zák.č. 155/95 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Nejde již o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a/ cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %. Den zániku invalidity určil 15.1.2013. Posudkový lékař v posudku uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položka 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%. Dále uvedl, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění.

5) Rozhodnutím ze dne 23.1.2013 žalovaná podle ustanovení § 56 odst.1 písm. a) a ustanovení § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. od 20.2.2013 odňala žalobci invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Frýdek-Místek ze dne 15.1.2013 již účastník řízení není podle ustanovení § 39 odst.1 zdp invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

6) Proti rozhodnutí žalované ze dne 23.1.2013 podal žalobce písemné námitky k ČSSZ. Namítal, že s rozhodnutím nesouhlasí, invalidní důchod I. stupně byl mu přiznán v důsledku úrazu s diagnostickým závěrem stav po zlomenině processus coronoidei ulni oboustranně, po zlomenině capitulum humeri oboustranně a po zlomenině pravého olecranonu vpravo s dislokací hlavičky humeru vlevo, po oboustranné luxaci loketního kloubu, který byl dne 8.5.2010 řešen osteosynthesou, omertalgie bilat., omertrosis oboustranně gr. II.-III., periferní neuropatie horních končetin, spondylitis et spondyl artrosis C a Th páteře, diabetes mellitus II. typu na PAD, smíšená hyperlipidaemia. Uvedl, že dle jeho názoru je odnětí invalidního důchodu nesprávné, neboť jeho zdravotní stav se od doby, kdy mu byl přiznán invalidní důchod I. stupně do 15.1.2013, kdy byl prováděn nový posudek o invaliditě, nezměnil. Naopak, jak vyplývá z lékařských zpráv, došlo k progresi onemocnění a obtíže přetrvávají. Odkazoval na lékařské zprávy MUDr. S., MUDr. T., MUDr. B. a MUDr. V. Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

7) ČSSZ, pracoviště Ostrava dne 20.3.2013 v posudku o invaliditě, výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a/ cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %. Den zániku invalidity byl stanoven 15.1.2013. Zánik invalidity dle lékaře je odůvodněn stabilizací po zhojení zlomenin horních končetin. Rozhodující příčinou, která má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XV, odd. B, pol. 6.b příl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky posudkový lékař provedl navýšení této hodnoty o 10 %, celkově na 30 %.

8) ČSSZ rozhodnutím ze dne 10.4.2013 č.j. X zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 23.1.2013 č.j. X potvrdila mimo jiné

s odůvodněním, že v rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 20.3.2013 zjištěno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona 155/95 Sb., a že účastník řízení není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Invalidita účastníka řízení zanikla dle posudku dne 15.1.2013. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XV, odd. B, pol. 6 písm. b/ příl. k vyhl. MPSV ČR č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje procentní rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 15-20 %. Míra poklesu pracovní schopnosti účastníka je s ohledem na profesi účastníka řízení a artrotické postižení ramenních kloubů hodnocena horní hranicí daného procentního rozmezí, tj. 20 %. Tato hodnota byla zvýšena vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu o 10 % a činí celkově 30 %.

9) Zdravotní stav žalobce a míru poklesu pracovní neschopnosti posoudila dne 25.9.2013 posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě. Na základě prostudování zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. T. a odborných lékařských nálezů posudková komise uvedla, že se u žalobce jedná o: postižení extrapyramidového systému s bill. formou na horních končetinách, periferní neuropatie horních končetin, stav po zlomeninách obou loketních kloubů, stav po zlomenině processus coronoides ulny oboustranně a po zlomenině pravého olecranonu vpravo s dislokací hlavičky humeru vlevo po oboustranné luxaci loketního kloubu, stav po zlomenině capitulum humeri oboustranně – dne 8.5.2012 – řešeno OS oboustranně s omezením hybnosti v loketních kloubech, v ramenních kloubech spíše potíže při pohybu nad horizontálu, nález tedy stabilní s funkčním residuálním omezením v loketních kloubech, vertebrogenní algický syndrom při degenerativních změnách páteře – spondylóze a spondyloartróze, zejména v oblasti krční a hrudní páteře, oboustranné omalgie, omartróza oboustranně st. II-III., diabetes mellitus II. typu nad PAD, smíšená hyperlipidemie na terapii, nadváha, krátkozrakost s astigmatismem pravého oka.

Posudková komise uvedla, že u žalobce šlo k datu rozhodnutí ČSSZ Praha z 10.4.2013 o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti posuzovaného ke dni 10.4.2013 je zdravotní postižení uvedené v kap. VI, pol. 3.b, přílohy k vyhl.č. 359/2009 a způsobuje 40 % pokles pracovní schopnosti. Nelze hodnotit podle písmen c) a d), neboť nejde dosud o středně těžkou či těžkou formu (a to ani z hlediska extrapyramis. symptomatiky, tak z hlediska funkčního omezení v oblasti loktů).

Dále posudková komise uvedla, že hodnotí odlišně od lékaře LPS OSSZ a i od hodnocení v rámci námitkového řízení ČSSZ (stav jeví známky zhoršování stran neurologického nálezu s nutností pravidelné návštěvy ambulance bolesti. Stran funkčního omezení loketních kloubů trvá stabilní omezení. Přisedícím odborným lékařem navržen posuzovanému léčebný postup s eventuálním vynětím OS dlah. Pracovní omezení spočívá ve vyloučení práce s přetěžováním horních končetin, v riziku úrazu. Posuzovaný schopen práce s využitím svých znalostí, zkušeností a zbylých schopností, schopen event. rekvalifikace. K datu napadeného rozhodnutí se u posuzovaného jednalo o I. stupeň invalidity. Opravená aplikace posudkových kritérií vede ke změnám v posudkovém závěru a tímto nepotvrzení závěru lékařů LPS OSSZ a ČSSZ, jelikož nebyla vzata do posuzování Parkinsonova symptomatika v progresi.

Ve výroku pak posudková komise uvedla, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a/ zák.č. 155/95 Sb. ve znění zák.č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b/ nebo c/ zák.č. 155/95 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 25.9.2013. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobce, přesvědčivě odůvodnila odlišné posouzení oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ, když uvedla,

že stav jeví známky zhoršování stran neurologického nálezu s nutností pravidelné návštěvy ambulance bolesti. Stran funkčního omezení loketních kloubů trvá stabilní omezení. Nebyla vzata do posuzování Parkinsonova symptomatika v progresi. Posudek PK MPSV v Ostravě, který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti.

IV.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 citovaného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,

b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,

c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,

d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,

e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,

f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

V.

Jestliže v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ ze dne 23.1.2013, kterým byl žalobci odňat invalidní důchod, u krajského soudu posudkem posudkové komise MPSV ČR byla prokázána invalidita žalobce ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 10.4.2013, když jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49%, a jedná se tedy podle § 39 odst.2 písm. a) z.č. 155/1995 Sb. o invaliditu prvního stupně, je tato skutečnost důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení (§ 78 odst.1 s.ř.s.), neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci.

Krajský soud po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst.4 s.ř.s.). Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), tedy tím, že žalobce je invalidní nadále. Žalovaná proto obnoví žalobci výplatu invalidního důchodu.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst.1 věta první soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Je-li účastník zastoupen advokátem, je podle § 57, 61, 64 s.ř.s mimo jiné součástí nákladů řízení odměna za zastupování. Její výše byla určena vyhláškou ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. Podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátu náleží náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby, zejména na soudním a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné ap. Podle odst. 3 citované vyhlášky paušální částka jako náhrada výdajů činí 300,- Kč na jeden úkon právní služby. Ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového, nemocenského a všeobecného zdravotního pojištění a opravných prostředků proti rozhodnutím orgánů veřejné správy a správních orgánů se dle § 9 odst. 2 se za tarifní hodnotu považuje částka 5.000,- Kč a dle § 7 téže vyhlášky činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty do 5.000,- Kč činí 1.000,- Kč.

Odměna zástupci žalobce byla stanovena za pět úkonů právní služby po 1.000,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f/, § 7 a § 11 odst. 1 vyhl.č. 177/1996 Sb.), tj. 5.000,- Kč (převzetí věci, námitka proti rozhodnutí z 19.2.2013, podání žaloby z 7.6.2013, účast při ústním jednání dne 29.10.2013 a účast u jednání posudkové komise dne 25.9.2013), 5x náhrada hotových výdajů dle §13 odst. 3 téže vyhlášky po 300,- Kč, tj. 1.500,- Kč. Protože advokát doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen DPH), podle § 35 odst.8 s.ř.s. se zvyšuje odměna o částku odpovídající DPH, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Advokátu tedy náleží další částka ve výši 1.365,- Kč. Odměna advokáta činí celkem 7.865,- Kč,

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

pokračování

- 10 -

19Ad 26/2013

a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29.10.2013

JUDr. Bohuslava Drahošová

samosoudkyně